

Cegielski, Tadeusz

Wolnomularstwo w Rosji i na Ukrainie

Ars Regia 3/1 (6), 132-133

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ODRODZENIE SZTUKI KRÓLEWSKIEJ NA LITWIE

W numerze 2 z 1993 roku naszego czasopisma donosiliśmy o planie powołania w Wilnie loży „Renaissance” jako loży filialnej hamburskiej „Die Brückenbauer”. 27 sierpnia ubiegłego roku odbyła się w stolicy Litwy uroczystość erygowania pierwszej po przeszło 170-letniej przerwie placówki symbolicznej kielni. Do Wilna przybyła osiemnastoosobowa delegacja niemiecka (wolnomularzom towarzyszyły ich małżonki), która reprezentowała 5 loż: „Die Brückenbauer”, „Plato zur Beständigen Einigkeit”, „Theodor Vogel” oraz „Ferdinand zum Felsen” (wszystkie podległe GL AFAMvD). Rytualem wniesienia światła, w językach litewskim i niemieckim, kierowali bracia Rolf Appel i Hansjakob Kröber. Pozdrowienia od Zjednoczonych Wielkich Łóż Niemiec (VGLvD) przekazał Najczcigodniejszy Wielki Mistrz Rainer Schicke. Uroczystość sierpniową dopełniła inicjacja dwóch postulantów; wileńska placówka rozpoczęła więc prace w dwunastoosobowym składzie. Młotek czcigodnego loży otrzymał Vytautas Plečkaitis. W świetle uzyskanych ostatnio informacji w skład loży „Renesans” wchodzi również bracia narodowości polskiej.

(Na podstawie: „Blaue Blätter”, April 1994, nr 225 oraz informacji własnej „Ars Regia”)

WOLNOMULARSTWO W ROSJI I NA UKRAINIE

Od połowy 1991 r. Rosja stała się obiektem zainteresowania trzech największych obediencji francuskich: regularnej Wielkiej Loży Narodowej Francuskiej (Grande Loge Nationale Française – GLNF) oraz nieregularnych Wielkiej Loży Francji (Grande Loge de France – GLdF) i Wielkiego Wschodu Francji (Grande Oriente de France – GOdF). Przy pomocy wymienionych organizacji wolnomularskich powołano w Moskwie kolejno: w czerwcu 1991 roku lożę „Gwiazda Północy”, 30 sierpnia tegoż roku lożę „Nowikow”, zaś 14 stycznia 1992 roku regularną lożę „Harmonia” (ostatnią jako Lożę Nr 698 z inicjatywy GLNF). W październiku 1993 roku pracowało w stolicy Rosji już 7 loż świętojańskich (błękitnych) z filiami w Petersburgu, Woroneżu i Charkowie. Jak dotąd, podzielone pod względem ideowym i organizacyjnym loże świętojańskie nie utworzyły suwerennej, rosyjskiej obediencji.

Inaczej kształtuje się ruch „sztuki królewskiej” na Ukrainie, gdzie pod koniec ubiegłego roku działało 6 łóż, w większości erygowanych z inicjatywy środowiska emigracyjnego we Francji. Nie jest wykluczone, że jeszcze jesienią 1994 roku powstanie w Kijowie regularna Wielka Loża Narodowa Ukrainy. Deklarację pomocy dla wolnomularzy ukraińskich złożyli przedstawiciele polskiej loży „Kopernik” na Wschodzie Paryża (GLNF).

T.C.

(Na podstawie: „Blaue Blätter”, Mai 1994, nr 226 oraz informacji własnej „Ars Regia”)

POROZUMIENIE ŁÓŻ NIEREGULARNYCH

Z inicjatywy Wielkiego Wschodu Francji (GOdF) oraz zaprzyjaźnionej z tą obediencją Wielkiej Loży Francji (GLdF) przyjęto w czerwcu ubiegłego roku, w Strassburgu, wspólną deklarację ideową europejskich obediencji nieregularnych i tak zwanych łóż niezależnych. Organem wykonawczym porozumienia została Europejska Konferencja Wolnomularska, w skład której, obok wymienionych obediencji francuskich, weszły: Wielki Wschód Belgii (GOdB), Wielki Wschód Węgier oraz loże bezpośrednio podległe Wielkiemu Wschodowi Francji (tzw. niezależne): 5 czeskich, 7 polskich, 4 rosyjskie oraz po jednej z Bułgarii, Słowacji, Łotwy, Ukrainy i Serbii.

Redakcja

(Na podstawie: „Feuilletts d'Information, Grande Oriente de Belgique”, 1994, No 169; „Blaue Blätter”, Mai 1994, nr 226).

„POD GALERIA”. Spotkanie z „Wolnomularzem Polskim”

Przez jednych przyjęta cierpko, przez innych tylko obojętnie, odbyła się dziewiętnastego stycznia „pierwsza i niepowtarzalna konferencja prasowa z okazji 265-lecia Masonerii w Polsce”. Miejscem spotkania był klub „Pod Galeria” w Warszawie, gdzie niegdyś znajdowała się loża. Na zaproszonych dziennikarzy czekało polskie piwo, herbata i pierwszy styczniowo-lutowy numer „Wolnomularza Polskiego”. Ani te atrakcje, ani wykład Ludwika Hassa, nie poruszyły specjalnie dziennikarzy, chociaż mieli wystarczająco dużo czasu, by zainteresować się przynajmniej prelekcją profesora.